

GRUPA II

1. Napisz kod funkcji `int segment(wel L)` operującej na jednokierunkowej liście nieuporządkowanej L, która zwraca długość najdłuższego segmentu w L, tj. ciągu jej elementów utworzonego przez kolejne liczby `int`. Np. dla listy

$1 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 5 \rightarrow 3 \rightarrow 2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow 5 \rightarrow 3 \rightarrow \text{NULL}$

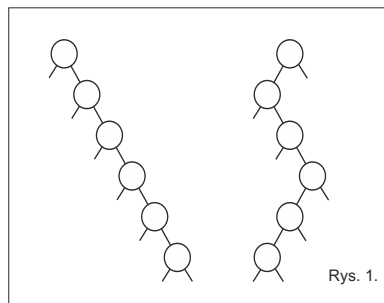
funkcja powinna zwrócić wartość 4, bo najdłuższy segment to $2 \rightarrow 3 \rightarrow 4 \rightarrow 5$.

2. Nieuporządkowana lista jednokierunkowa zawiera liczby dodatnie. Napisz kod funkcji `usunw(wel *L)` usuwającej z niej te elementy, które są większe od sumy wszystkich swoich poprzedników, przy czym pierwszy element pozostaje zawsze bez zmian. A więc po zadziałaniu tej funkcji powinien być spełniony warunek

$$\text{dla każdego } 1 < k \leq n \quad x_1 + x_2 + \dots + x_{k-1} \geq x_k,$$

gdzie n jest liczbą elementów pozostałych na liście L.

3. Napisz funkcję logiczną `int powt(wel L)`, która zwraca wartość 1, gdy jednokierunkowa nieuporządkowana lista cykliczna wskazywana przez L zawiera powtarzające się elementy, lub 0 w przeciwnym razie.
4. Napisz kod rekursywnej funkcji `int suma_liści(weld T)`, która jako wartość zwraca sumę liczb zapisanych w liściach drzewa T. Gdy drzewo jest puste, funkcja zwraca wartość 0.
5. Napisz funkcję `int degen(weld T)`, która zwraca wartość 1 jeśli drzewo T ma zdegenerowaną strukturę, efektywnie identyczną ze zwykłą listą jednokierunkową (tak jak na rysunku).

GRUPA III

1. Napisz procedurę `void min2front(wel *L)`, która odnajduje minimalny element nieuporządkowanej listy jednokierunkowej L i przenosi go na jej początek. Wszystkie inne elementy listy pozostają na swoim miejscu.
2. Wykorzystaj wywołania funkcji `min2front` z poprzedniego zadania do posortowania nieuporządkowanej listy. Jaka jest pesymistyczna ocena złożoności (wyrażona liczbą porównań i przestawień elementów listy względem jej długości n) takiego sposobu sortowania? Odpowiedź uzasadnij.
3. Funkcja `int max_powt(wel C)` operuje na nieuporządkowanej liście cyklicznej C. Jej wartością ma być maksymalna liczba powtórzeń pojedynczego elementu na tej liście. Np. dla listy

$2 \rightarrow 5 \rightarrow 3 \rightarrow 2 \rightarrow 6 \rightarrow 3 \rightarrow 3 \rightarrow 5 \rightarrow 4 \rightarrow 3 \rightarrow 1 \rightarrow 5 \rightarrow$ (wskaźnik na pierwszy element)

wynikiem powinna być liczba 4 bo "3" występuje 4 razy na tej liście.

4. Napisz funkcję `void usun_l(weld *T)`, która usuwa wszystkie liście z drzewa *T. Jeśli korzeń jest liściem, czyli jedynym elementem drzewa, wynikiem jest drzewo puste.
5. Należy porównać 2 uporządkowane drzewa pod kątem występowania w nich wspólnych elementów. Napisz funkcję logiczną `int wspólne(weld T1, weld T2, int k)`, która zwraca wartość 1 jeśli T1 i T2 mają przynajmniej k wspólnych elementów. Interesuje mnie rozwiązanie optymalne, które przegląda każde z drzew nie więcej niż 1 raz. Można wykorzystać wywołania funkcji `weld min_drzewa(weld T)` oraz `weld następnik(weld T)`, takich jak omawiane na ćwiczeniach bez konieczności pisania ich kodów.

ROZWIĄZANIA — GRUPA II

```
1. int segment (wel L){
    int s=0, ms=0, y;
    if (L!=NULL){
        y = L->x;
        L = L->nast;
        s=1;
        while (L!=NULL){
            if (L->x==y+1){ s++;}
            else {
                if (s>ms) ms=s;
                s=1;
            }
            y=L->x;
            L=L->nast;
        }
    }
    return (s>ms) ? s : ms;
}

2. void usunw(wel *L){
    wel q;
    int s;
    if (*L!=NULL){
        s = (*L)->x;
        L = &((*L)->nast);
        while (*L!=NULL){
            if ((*L)->x > s){
                q = *L;
                *L = (*L)->nast;
                free(q);
            }
            else {
                s += (*L)->x;
                L = &((*L)->nast);
            }
        }
    }
}

3. int powt(wel L){
    wel p, q;
    if (L != NULL){
        p = L;
        do {
            for (q=p->nast; q!=L; q=q->nast)
                if (q->x == p->x) return 1;
            p = p->nast;
        } while (p != L)
    }
    return 0;
}

4. int suma_liści(weld T){
    if (T==NULL) return 0;
    if ((T->l==NULL) && (T->p==NULL)) return T->x;
    return suma_liści(T->l) + suma_liści(T->p);
}

5. int degen(weld T){
    if (T==NULL) return 1;
    return ((T->l==NULL) && degen(T->p)) || ((T->p==NULL) && degen(T->l));
}
```

ROZWIĄZANIA — GRUPA III

```

1. void min2front(wel *L){
    wel *p, *q=L, r;
    if (*L != NULL){
        for ( p=&((*L)->nast); *p!=NULL; p=&((*p)->nast) )
            if ((*p)->x < (*q)->x) q = p;
        if (q != L){
            r = *L;
            *L = *q;
            *q = *q->nast;
            (*L)->nast = r;
        }
    }
}

2. void sortuj(wel *L){
    if (*L != NULL){
        while ((*L)->nast != NULL) {
            min2front(L);
            L=&((*L)->nast);
        }
    }
}

3. int max_powt(wel C){
    wel p=C, q;
    int k, mx=0;
    if (C != NULL){
        do {
            q = p->nast;
            k = 1;
            while (q != C){
                if ( q->x == p->x ) k++;
                q = q->nast;
            }
            if (k > mx) mx = k;
            p = p->nast;
        } while (p->nast != C);
    }
    return mx;
}

4. void usun_l(weld *T){
    if (*T!=NULL) {
        if (((*T)->l == NULL) && ((*T)->p == NULL)) { free(*T); *T=NULL; }
        else {
            usun_l(&((*T)->l));
            usun_l(&((*T)->p));
        }
    }
}

5. int wspólne(weld T1, weld T2, int k){
    weld p1 = min_drzewa(T1), p2 = min_drzewa(T2);
    while ((k>0) && (p1!=NULL) && (p2!=NULL)){
        while ((p1!=NULL) && (p1->x < p2->x)) p1 = następnik(p1);
        while ((p2!=NULL) && (p2->x < p1->x)) p2 = następnik(p2);
        if ((p1!=NULL) && (p2!=NULL)){
            if (p1->x == p2->x) k--;
            p1 = następnik(p1);
            p2 = następnik(p2);
        }
    }
    return (k==0);
}

```

Oszacowanie złożoności: Funkcja `min2front` wykonuje tyle kroków w poszukiwaniu minimum, ile wynosi długość listy. W pierwszym przebiegu pętli `while` w funkcji `sortuj` jest to n kroków, w drugim $n - 1$ itd., a w ostatnim 1. Łączna liczba kroków algorytmu wynosi więc

$$n + n - 1 + \dots + 1 = \frac{n(n+1)}{2} = O(n^2).$$